

[Stein.]

Karakter. Nogle af disse betegner en Konstatering af, hvad der allerede nu er lovfæstet. Det gælder saaledes § 11, der bringer Reglerne om Mortifikation i Overensstemmelse med Loven af 13. April 1938. Noget tilsvarende kan for saa vidt, saaledes som den ærede sidste Taler (Elmquist) var inde paa, ogsaa siges at gælde § 27, der drejer sig om Belaaning af Policer. Andre Bestemmelser inden for det foreliggende Lovforslags Rammer viderefører Udviklingen og bestaaende Praksis. Det gælder specielt § 33, der bringer det i 1926 indførte Beregningsgrundlag for den almindelige Forsikringstegning til Anvendelse paa Folkeforsikringen.

Alt dette er der ikke nogen særlig Anledning til at gaa nærmere ind paa — det giver i alt Fald ikke Anledning til nærmere Omtale paa dette Tidspunkt. Derimod knytter der sig en ganske særlig Interesse til Lovforslagets § 24, der omhandler Statsanstaltens Adgang til at beregne Tillægspræmier over for særlig Risiko. Det fastslaaes straks i Paragraffens Begyndelse, at man ved Tegningen, naar der er speciel Risiko, kan indføre særlige Betingelser for Dækning af denne specielle Risiko, og videre siges det, at uanset at der ikke ved Tegningen er fastsat saadanne særlige Betingelser, kan der i de efternævnte Tilfælde kræves en efter Bestyrelsens Skøn fastsat Tillægspræmie, og saa kommer man ind paa fire forskellige Punkter, af hvilke det første og det tredje tager Sigte paa lange Rejser — kan jeg kalde det —, Rejser uden for Europa; der nævnes ogsaa forskellige andre Forhold, men det er dette, der er det centrale: Rejser uden for Europa, til Søs og gennem Luften. De behandles for saa vidt noget uensartet, som man i Punkt 1 for søfarendes Vedkommende indfører den Ændring, som ogsaa jeg for mit Vedkommende ganske kan tiltræde og finder rimelig, at de skal fritages for Betaling af saadanne Tillægspræmier ud fra den Betragtning, at det her drejer sig om Rejser med Erhvervsformaal; men noget ganske tilsvarende kan, som det allerede er nævnt, ogsaa siges om visse andre rejsende, om end ikke med samme Styrke, og navnlig kan noget tilsvarende ogsaa siges om det i Punkt

3 nævnte Tilfælde, Flyvning, da der jo ogsaa er erhvervsmæssig Flyvning, som eventuelt kunde komme ind under denne Undtagelsesbestemmelse. Det er i hvert Fald noget, som jeg synes der kan være Anledning til at se lidt nærmere paa.

Ganske særlig Aktualitet knytter sig imidlertid til de to andre Punkter, altsaa Punkt 2 og Punkt 4, der handler dels om den, der deltager i Krigstjeneste, dels om den, der tager Ophold i et Land, hvor der er Krigstilstand, og derved udsættes for en særlig Risiko. Disse Punkter sætter jo ind i den øjeblikkelige Situation, og man kan fastslaa, at herefter vil al Deltagelse i fremmed Krigstjeneste og al civil Tjeneste paa fremmed Krigsomraade rammes af Bestemmelserne om Tillægspræmie. Forholdet er altsaa, som det allerede er udviklet, det, at for dansk Krigstjeneste eller Krigstjeneste efter dansk Regerings Ordre gælder den Bestemmelse, at for saa vidt en Police har været gældende i mindst 6 Maaneder, bliver der ikke Tale om noget Tillæg, men for al anden Krigstjeneste, altsaa faktisk al fremmed Krigstjeneste, kan der, for at bruge den i Lovforslaget anvendte Terminologi, paalægges Tillægspræmie, og noget tilsvarende gælder de i Punkt 4 nævnte Forhold.

Selv om det nu siges, at Tillægspræmierne i saadanne Tilfælde *kan* paalægges efter Bestyrelsens Skøn, ikke at de *skal* paalægges, maa man efter Sammenhængen og hele det Forhold, der her foreligger, gaa ud fra, at Meningen er at praktisere Bestemmelserne paa en saadan Maade, at den Frihed til Skøn, som her forbeholdes Bestyrelsen paa Papiret, ikke vil faa nogen større Betydning. Jeg vilde mene, at disse Bestemmelser, saaledes som de er formuleret, netop under de nuværende Forhold vil føles i visse Maader ubillige, og at der kunde være Tale om at trække Grænseliniere op paa en noget anden Maade, navnlig ogsaa maaske at skelne skarpere mellem løbende Forsikringer og nye Forsikringer.

Men alt dette og andet mere egner sig bedre til Forhandling i Udvalg, og jeg skal derfor ved nærværende blot tilsige til Partis Villighed til at medvirke til en Løsning, som kan imødekomme alle rimelige Hensyn.